

ESPIRITUA ETA ELEIZA

1

Eleizaren miraria
benetan harrigarria:
era batera santua dogu
ta pekataria.
Giza-haragiz jantzia,
barrutik Jainkoz betia;
Espiritua da Eleizaren
indar ta bizia.

2

Zelan leiteken horrela,
Eleiz Amaren sabela?
Espirituak Ama eginez,
Maria bezela.
Hak kentzen deutso
ustela,
bixkortzen pauso motela;
etenbarik dau biazoteren,
galdu zan bestela.

3

Ondo datoz jakintsuak,
ekintzaile ta maixuak,
baina Eleizan euskarri dira
fededun santuak.
Menperatuz arriskuak
eta sendotuz eskuak,
euren bitartez biazoteren
dau Espirituak.

4

Ez bada Espiriturik,
ez dago sakramenturik;
ez bokazino, ez Bibliarik,
ez santa-santurik.
Badogu eskarmenturik,
euki daigun sinisturik:
azal hutsa dan Eleizan Jaunak
ez dauka lekurik.

5

Zelangoa dan gorputza,
asko eragiten dautsa:
Espiriturik ez dan lekuan
dana azal hutsa.
Hau Eleizaren gurutza,
baina ez da umezurtza;
Espirituak emoten dautsa
goiko arnas-putza.

6

Sinismena dala bide,
Eleizan danok senide:
Jesusen Gorputz santuan danok
gara atalkide.
Egina dogu konbite:
orain alkarren lankide,
Espirituak egin gaizala
zeruan mahaikide.

A. Martzel